

บทความวิจัย

เรื่อง บริบททางสังคมที่ทำให้ภาพยนตร์ของสองชนชาติแตกต่าง

โดย

นางสาวสุชานันท์ แจ่มสว่าง

รหัสนักศึกษา 05520665

เสนอ

อาจารย์ ดร.ภาสกร อินทุमार

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2555

ชื่อเรื่อง	บริบททางสังคมที่ทำให้ภาพยนตร์ของสองชนชาติแตกต่าง
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสุชานันท์ แจ่มสว่าง
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ภาสกร อินทุมาร
ปีการศึกษา	2555
คำสำคัญ	บริบททางสังคม

บทคัดย่อ

ริง คำสาปมรณะเป็นภาพยนตร์แนวสยองขวัญจากประเทศญี่ปุ่นที่โด่งดังและได้รับการกล่าวถึงไปทั่วโลก จนถึงขนาดที่ว่าติดอันดับ Box Office¹ ของญี่ปุ่นอยู่เป็นระยะเวลาหลายสัปดาห์ ก่อนที่จะถูกนำไปสร้างใหม่โดยครีเมติกส์ พิคเจอร์ ทีมสร้างจากอเมริกา

นอกจากความโด่งดังที่แพร่สะพัดไปทั่วทั้งประเทศญี่ปุ่นและประเทศอื่นๆ โกลด์เล็งแล้ว ยังสามารถทำเงินได้จากการที่อเมริกาซื้อลิขสิทธิ์ไปสร้าง โดยใช้เงินจำนวนที่มากถึง 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐในการซื้อลิขสิทธิ์ครั้งนี้ และมีผู้กำกับคือ Gore Verbinski เข้าฉายในสหรัฐอเมริกาในปี 2002 โดยที่ในแบบฉบับของตะวันตกนั้น ยังคงรูปแบบเดิมจากของญี่ปุ่นไว้เกือบทั้งหมด โดยภาพยนตร์ริง คำสาปมรณะฉบับของอเมริกานี้สามารถทำรายได้สูงถึง 120 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

บทความนี้ผู้เขียนได้ศึกษาหาความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาพยนตร์จากทั้งสองแบบฉบับ โดยใช้บริบททางสังคมจากทั้งสองประเทศที่เกิดในช่วงที่มีการสร้างภาพยนตร์มาเป็นองค์ประกอบของปัจจัยในการชี้วัดความเหมือนและความแตกต่างเหล่านั้น

---

¹ อันดับภาพยนตร์ที่ทำรายได้สูงสุด

บทนำ

ในปี 1998 ภาพยนตร์ริง คำสาปมรณะได้เข้าฉายในรูปแบบของภาพยนตร์โดยมีผู้กำกับคือ ฮิเดโอะ นากาตะ โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว กลายเป็นภาพยนตร์สยองขวัญ ที่ถูกนำมาสร้างต่อกันหลายภาคและประสบความสำเร็จสูงสุดในประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ญี่ปุ่น

ก่อนที่จะนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์นั้น ริง เป็นผลงานวรรณกรรมสยองขวัญจากซุซูกิ โคจิ ซึ่งเขียนขึ้นในปี 1991 และได้รับการยกย่องว่าเป็นจุดเปลี่ยนของวรรณกรรมสยองขวัญ ด้วยปรากฏการณ์คำนิยมมากมายจากสื่อมวลชนทุกฉบับว่ามีแนวความคิดที่แปลกใหม่ โครงเรื่อง ประณีตแบบขล และมียอดขายกว่า 2,000,000 เล่ม จนเกิดเป็นกระแสนิยมที่เรียกว่า ‘ซุซูกิฮอว์เรอร์’ หรือเรื่องสยองขวัญแบบน่ากลัวอย่างเจียบ ๆ แต่เขียนเขียนชวนขนหัวลุก และต้นตอจากความกลัวไม่ได้มาจากสิ่งที่จับต้องมองเห็นแต่เป็นธาตุแท้ที่แฝงเร้นในใจมนุษย์ทุกคน

ริง คำสาปมรณะ เริ่ม ต้นด้วยการตายของหนุ่มสาว 4 คน ซึ่งเสียชีวิตต่างสถานที่แต่ในเวลาเดียวกัน นักข่าวสาวผู้สงสัยในเหตุการณ์แปลกประหลาดนี้ จึงติดตามไปจนพบเงื่อนงำว่าเหตุเกิดจากวิดีโอเทปอาถรรพ์ ใครได้ดูจะมีอันเป็นไปภายใน 1 สัปดาห์หากไม่ปฏิบัติตามเคล็ดแก้คำสาป แต่เมื่อเธอได้ดูวิดีโอเรื่องนี้ เคล็ดแก้คำสาปกลับถูกลบไปเสียแล้วเขาจึงค้นคว้าทุกวิถีทางเพื่อค้นหาทางรอดชีวิต

ประเด็นของความเหมือนและความต่างนั้น ถูกลำมาศึกษาโดยใช้บริบททางสังคมของทั้งสองประเทศที่เกิดขึ้นในช่วงการสร้างภาพยนตร์ ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมต่างๆ ของประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาที่มีความแตกต่างกันมาใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างในฉากต่างๆที่ปรากฏในภาพยนตร์

“การนำมาสร้างใหม่”

ในปัจจุบันนี้ หากจะนับจำนวนของภาพยนตร์จากฝั่งเอเชียที่ถูกนำไปสร้างใหม่โดยสหรัฐอเมริกาแล้ว ถือว่ามีจำนวนค่อนข้างสูงทีเดียว ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ The Eye จากการร่วมทุนระหว่างไทยและฮ่องกง ภาพยนตร์ซัดเตอร์ จากประเทศไทย และภาพยนตร์ The Grudge ที่สร้างจาก Ju-on ของเกาหลีใต้ คำถามสำคัญคือ ทำไมต้องเป็นภาพยนตร์รีเมค (Remake) จากเอเชีย คำตอบที่ชัดเจนที่สุด น่าจะมาจากการที่ฮอลลีวูด (Hollywood) ต้องการแนวความคิดในการสร้างภาพยนตร์ใหม่ๆจากฝั่งเอเชียบ้าง เพราะเนื่องจากแนวทางภาพยนตร์สยองขวัญของฮอลลีวูดนั้นเริ่มซ้ำแล้ว เพราะฉะนั้นภาพยนตร์ที่มีการดำเนินเรื่อง และตัวละครแปลกใหม่เป็นสิ่งที่ฮอลลีวูดต้องการ ส่วนเหตุผลที่มากไปกว่านั้นคือ ภาพยนตร์เหล่านี้ได้รับการพิสูจน์ในระดับหนึ่งมาแล้วว่า "ขายได้" หนึ่งในภาพยนตร์เอเชียที่ประสบความสำเร็จคือริง คำสาปมรณะ นั่นเอง

นอกจากนั้นยังพบว่า การนำภาพยนตร์มาสร้างใหม่ เกิดจากความต้องการที่จะตีความเรื่องนั้นๆ ใหม่ในแบบของผู้กำกับนั้นๆ เช่นการสร้างใหม่ของภาพยนตร์จากภาพยนตร์ ในต้นฉบับ แล้วไม่ได้มีการตีความเรื่องใหม่ ตีประเด็นของเรื่องใหม่และยึดตามหนังสือหรือภาพยนตร์ในแบบฉบับเก่า ก็อาจจะถือไม่ได้ว่าเป็นการสร้างสรรค์ใหม่ๆ ทำให้ผู้ชมได้แค่ระลึกถึงความหลัง ข้อดีของการสร้างใหม่คือ ถ้าเป็นภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว ก็รับประกันได้ในการที่จะ มีฐานผู้ชมจากกลุ่มผู้ชมเดิม แต่ข้อเสียอีกด้านก็คือ หากสร้างใหม่ออกมาได้ไม่ดีไปกว่าหรืออย่างน้อย ก็อยู่ในระดับเดียวกับงานต้นฉบับ ก็มีความเป็นไปได้สูงที่จะถูกกลุ่มผู้ชมของต้นฉบับต่อต้านภาพยนตร์สร้างใหม่ได้ (ฉากร ศรีสนธิยากุล, 2553)

เรื่องของความกลัวผีเป็นเรื่องสากล ประกอบกับภาพยนตร์สยองขวัญจากเอเชีย มักปล่อยให้ผู้ชมมีจินตนาการร่วมไปด้วย ทำให้เกิดความรู้สึกน่ากลัวกว่าภาพยนตร์สยองขวัญของฮอลลีวูด ที่จะเล่าทุกอย่างพร้อมๆ กับบทสรุปที่เข้าใจง่ายไว้อย่างครบถ้วน ภาพยนตร์สยองขวัญจึงเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจเมื่อต้องการที่จะนำไปสร้างใหม่

ลักษณะเด่นของวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ความหลากหลาย

วัฒนธรรมญี่ปุ่นเป็นวัฒนธรรมหลากหลาย อันเนื่องมาจากการเข้ามาอยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้หลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียวของ วัฒนธรรมที่มีรากฐานแตกต่างกัน ตัวอย่างมิให้เห็นมากมายโดยรอบตัวเรา เช่น วัฒนธรรมทางการเมืองของญี่ปุ่น จะเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นระบบใหม่ที่ประกบเข้าไปในระบบการเมืองแบบเก่าของ ญี่ปุ่น เสื้อผ้า อาหาร ที่อยู่อาศัยของชาวญี่ปุ่น เป็นการปะติดปะต่อกันของสไตล์ตะวันตก ศาสนาก็นับถือไปหมดทั้งพระเจ้าและ พระพุทธเจ้า แม้ในภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวันก็มีคำที่มาจากภาษาจีนกว่าครึ่ง

สาเหตุที่ชนชาติญี่ปุ่นสามารถปะติดปะต่อวัฒนธรรมหลากหลายเข้าด้วยกันจนเป็นวัฒนธรรมประจำชนชาตินั้น ได้แก่ การที่ชาวญี่ปุ่นมีความกระตือรือร้น สนใจในวัฒนธรรมที่แปลก ออกไปกับการที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่จะรับวัฒนธรรมต่างชาติได้ตามที่จำเป็น โดยมีได้ถูกรุกรานแทรกแซงจนวัฒนธรรมดั้งเดิมสูญเสียไป

ความเป็นเอกภาพ

วัฒนธรรมญี่ปุ่นไม่ได้แตกต่างกันไปตามท้องที่ศาสนาหรือแม้แต่ปัจเจกบุคคล ไม่ว่าชาวญี่ปุ่นผู้นั้นจะอาศัยอยู่ที่ใด จะนับถือศาสนาอะไรหรือจะเป็นคนอย่างไร วัฒนธรรมที่ติดตัวเขานั้นก็ แทบจะเหมือนกับชาวญี่ปุ่นคนอื่นๆ ทุกประการ ความเป็นเอกภาพนี้มีสาเหตุเนื่องจากมีชาวญี่ปุ่นอาศัยอยู่

หนาแน่นในประเทศ ญี่ปุ่นอันคับแคบและเนื่องจากชนชาติญี่ปุ่น นำนินชีวิตประจำวันอยู่ภายใต้ การควบคุมที่เข้มงวดถี่ถ้วนของผู้ปกครองประเทศมาเป็นเวลานานสร้างค่านิยมให้ชาวญี่ปุ่นต้องคิดถึงกลุ่มองค์กรที่ตนสังกัดหรือประเทศชาติมากกว่าตัวบุคคล

การทำให้เป็นของญี่ปุ่น

ชาติญี่ปุ่นมักจะแปลวัฒนธรรมที่มาจากภายนอกให้เป็นสิ่งใหม่ที่ตนเองชอบได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างที่ชัดเจนจากประวัติศาสตร์ก็คือ การดัดแปลงอักษรจีน (Kanji) ให้เป็นอักษรของตนเอง (Kana) แล้วใช้อักษรนั้นเขียนผลงานต่างๆ ศาสนาพุทธในสมัยคัมภีร์ก็ เป็นตัวอย่างของการทำให้เป็นของญี่ปุ่น ศาสนาพุทธเข้ามาสู่ญี่ปุ่นตั้งแต่ คริสต์ศตวรรษที่ 6 แต่เพิ่งจะได้รับการยอมรับว่าไม่ใช่ ศาสนานอกของชนชาติญี่ปุ่น โดย โฮเน็น และศิษย์นาม ชินรัน ในสมัยคัมภีร์ โฮเน็นสอนว่าการ สวดมนต์ถึงพระพุทธรูป สามารถไถ่ถอนสิ่งอกุศลได้ทั้งปวง ส่วนชินรันได้ย่ำว่าพระพุทธรูปนั้นได้ เตรียมสวรรค์ไว้ให้แก่ผู้มีใจกุศลและลงโทษผู้มีใจอกุศล คำสอนของทั้งสองเป็นสิ่งที่เข้าใจง่ายสำหรับ ชาวญี่ปุ่น จึงได้รับความศรัทธาจากประชาชนตั้งแต่นั้นมา

การเน้นหนักในรูปธรรม

ชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญในรูปธรรมมากกว่านามธรรม ให้น้ำหนักวิธีการมากกว่าหลักการ การเปลี่ยนพุทธศาสนาจากหลักปรัชญาเป็นการพูดถึงบาปบุญคุณโทษและบุญกุศลในชาตินี้ก็เป็น ตัวอย่างหนึ่ง การนำวิธีการของลัทธิขงจื้อมาใช้ในการปกครองหัวเมืองสมัยเอโดะมากกว่าจะยึด หลักปรัชญามาสั่งสอนก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง หรือแม้แต่จนสมัยปัจจุบันที่ชาวญี่ปุ่นสนใจวิทยาศาสตร์ ประยุกต์มากกว่าวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ก็จะสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะวัฒนธรรมนี้เป็นอย่างดี

ลักษณะเด่นของวัฒนธรรมชาวอเมริกัน

สหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่มีประชากรจากหลากหลายภูมิภาคของโลกมาอาศัยอยู่ร่วมกัน ทำให้สหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมและวิถีการดำเนินชีวิตที่หลากหลาย ชาวอเมริกันเป็น คนที่ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นซึ่งแตกต่างจากของตนเอง มีความ เป็นเอกเทศ ซื่อสัตย์ เปิดเผย และตรงไปตรงมา ยึดถือในเรื่องของความเท่าเทียมกัน ให้ความสำคัญกับการประสบความสำเร็จจากการที่มีภูมิประเทศที่กว้างใหญ่ทำให้ในแต่ละรัฐ แต่ละเขตมี ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันไป

สังคมอเมริกันเป็นสังคมแบบทุนนิยม สร้างความสุขจากวี ตถุนิยม เป็นระบบทำงานเพื่อหา
 ทุนขยายธุรกิจหรือว่าซื้อทรัพย์สินสมบัติเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต เพื่อความ
 สุขสบายของ
 ชีวิต ต้องยอมรับว่า โครงสร้างทางสังคมแบบอเมริกันชนนั้น มีโครงสร้างที่แข็งแรง วางระบบไว้อย่าง
 ดีเยี่ยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเมืองที่เคารพกฎหมายและการทำหน้าที่ต่างๆ ของพลเมืองได้อย่าง
 เหมาะสม โดยสร้างหลักของกฎหมายที่ดีเยี่ยมไว้ ซึ่งหลายสิ่งหลายอย่างนั้นสมควรที่เราจะเรียนรู้หรือ
 ให้นำไปปรับปรุงเพื่อให้เกิดความเหมาะสม

สังคมอเมริกันนั้น เป็นสังคมที่รักอิสระ ชอบความเป็นส่วนตัว ถือเรื่องสิทธิ สิเสรีภาพว่าเป็น
 เรื่องที่สำคัญมาก รักกฎระเบียบ ชอบช่วยเหลือ มีน้ำใจไมตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่มาจากต่างถิ่น
 ด้วยความที่เป็นประเทศมากมายหลายเชื้อชาติจากทั่วทุกมุมโลก ทำให้ประเทศ สหรัฐอเมริกาได้รับ
 อิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างๆ จากทุกมุมโลก ไม่ว่าจะเป็นยุโรป ลาตินอเมริกา แอฟริกา และเอเชีย และ
 แต่ละประเทศนั้นก็พยายามจะมุ่งนำเสนอ วัฒนธรรมของตนเอง ก็จะนำวัฒนธรรมที่ดีๆ มานำเสนอ
 อย่างเช่นเมืองไทย ก็จะเสนอวัฒนธรรมแบบพุทธ คือมีความเมตตา กรุณา ชอบช่วยเหลือคนอื่น กิริยา
 ที่อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นต้น

ระบบครอบครัวชาวญี่ปุ่น

ไม่เพียงแต่เหล่าประเทศที่พัฒนาแล้วในแถบยุโรปและอเมริกา เท่านั้น ในประเทศญี่ปุ่นเองก็มี
 แนวโน้มที่จะเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ในปัจจุบันครอบครัวเดี่ยวที่มีเฉพาะคู่สามีภรรยา สามีภรรยา
 กับบุตรที่ยังไม่แต่งงานหรือบิดามารดาคนใดคนหนึ่งกับบุตรที่ยัง เป็นโสดนั้น มีสูง ถึง 60% ของ
 ครอบครัวทั้งหมด ครอบครัวที่ประกอบด้วยสมาชิก 5 คน ตลอดมาจนถึงปี ค .ศ. 1940 นั้นค่อยๆ
 ลดลงทุกปี โดยในปี ค .ศ. 1993 เหลือเพียง 2.8 คน และ 3 คนเท่านั้น อาจกล่าวได้ว่าครอบครัวที่
 ประกอบด้วยสามีภรรยา กับบุตร 1 หรือ 2 คนนั้นเป็น โครงสร้างทางครอบครัวที่พบได้ทั่วไปในสังคม
 ญี่ปุ่น

ครอบครัวชาวญี่ปุ่นโดยทั่วไปสมัยก่อนสงครามนั้น จะ เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วยสมาชิก 3
 รุ่น คือรุ่นบิดามารดา บุตร และหลาน อาศัยอยู่ร่วมกัน โดยมีสามีซึ่งเป็นเสาหลักของครอบครัวเป็นผู้ที่
 มีสิทธิขาดในฐานะหัวหน้าครอบครัว ส่วนภรรยาจะอยู่บ้านมีหน้าที่ดูแลปรนนิบัติรับใช้สามีและ
 บิดามารดาของสามีตลอดจนทำงานบ้านเลี้ยงลูกทุกอย่าง

ภาพพจน์ของครอบครัวที่กล่าวมาข้างต้น เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากพร้อมๆ กับการเปลี่ยนเป็น
 ครอบครัวเดี่ยวในสมัยหลังสงคราม ภาพลักษณ์ของ “สามีผู้ยิ่งใหญ่” ใน อดีตผู้ถือสิทธิผูกขาดการเป็น

ผู้นำในทุกกรณีไม่ว่า จะเป็นเรื่องกฎเกณฑ์ภายในบ้านหรือเรื่องการศึกษา การแต่งงานของบุตรนั้นได้หมดไป สามีที่มีเหตุผลยอมรับฟังความคิดเห็นของภรรยาและบุตรเริ่มมีเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกันสถานภาพของภรรยาก็สูงขึ้นมาก ลักษณะของภรรยาในยุคปัจจุบันจะสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ในฐานะ ที่เท่าเทียมกับสามีและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีอำนาจสิทธิขาดเหนือสามีมากในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ประกอบกับจำนวนบุตรที่มีน้อยทำให้ เวลาในการเลี้ยงดูบุตรสั้นลงด้วย ด้วยเหตุนี้จึงเห็น ได้ว่าแม่บ้านที่ออกไปทำงาน นอกบ้านเพื่อแสวงหากุณค่าในการดำรงชีวิตมากกว่าจะทำแต่งงานบ้านประการเดียว จึงมีเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน แม่บ้าน 1 ใน 2 คน จะออกไปทำงานนอกบ้าน

ระบบครอบครัวชาวอเมริกัน

เมื่อถามชาวอเมริกันว่าสิ่งใดที่เขาคิดว่าสำคัญที่สุดชีวิต คนส่วนใหญ่ตอบว่า ครอบครัว แม้ความหมายของคำว่า “ครอบครัว” สำหรับชาวอเมริกันจะแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในโลกนี้ก็ตาม แต่ชาวอเมริกันก็รักครอบครัวของตนไม่น้อยไปกว่าชาติใด คำว่า “ครอบครัว” ในสหรัฐอเมริกา นั้นหมายถึง พ่อ แม่ ลูกเท่านั้น ส่วนปู่ย่า ตายาย ลุงป้า น้าอา ลูกพี่ลูกน้อง และหลานนั้น ถือว่าเป็นญาติหรือว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวขยาย

สถาบันครอบครัวของชาวอเมริกันกำลังเปลี่ยนไป ทุกวันนี้มีครอบครัวเพียงหนึ่งในสี่ที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ และลูกสองคน ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียวมีถึง 30% เนื่องจากอัตราการหย่าร้างและการมีลูกนอกสมรสที่เพิ่มสูงขึ้น โดยครอบครัวอีกครั้งหนึ่งนั้นไม่มีบุตรและมีจำนวนมากที่อาศัยอยู่ตามลำพัง

ในอดีต คนจะมีความผูกพันใกล้ชิดกับครอบครัวและญาติ พี่น้อง แต่ปัจจุบันหลายครอบครัวต้องย้ายไปอยู่ในที่ห่างไกลเป็นร้อยเป็นพันกิโลเมตร ห่างจากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกันซึ่งเป็นสังคมที่เคลื่อนไหวย่นน้อยกว่า

ความรับผิดชอบต่อครอบครัวตามธรรมเนียมสมัยก่อน ได้เปลี่ยนไปตามสถานการณ์ เกือบครึ่งหนึ่งของคนทำงานเป็นสตรี ซึ่งในจำนวนนี้ มีคุณแม่ลูกอ่อนรวมอยู่ด้วย ปัจจุบัน ทั้งพ่อและแม่ต้องรับภาระในการหาเงิน ดูแลบ้าน และเลี้ยงดูลูกๆ เหมือนกัน พ่อบางคนเลือกที่จะอยู่บ้านดูแลลูกในขณะที่ภรรยาออกไปทำงานนอกบ้าน

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสถาบันครอบครัวครั้งใหญ่ของชาวอเมริกันนั้น ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างของประเทศเช่นกัน เมื่อคุณแม่อเมริกันเริ่มออกไปทำงานนอกบ้าน รัฐบาลจึงต้องพัฒนา

โครงการดูแลเด็กเล็กขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือและตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว มีการจัดเวลาทำงาน เพื่อให้สะดวกกับทั้งพ่อและแม่ ปัญหาเรื่องการแบ่งเวลาให้กับงานและครอบครัวกลายเป็นปัญหาสำคัญซึ่งกำลังได้รับการดูแลจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาอยู่ในขณะนี้

ลักษณะร่วมกันระหว่างชาวอเมริกันและชาวญี่ปุ่น

1. ปัจจุบันนั้นครอบครัวของชาวญี่ปุ่นและครอบครัวอเมริกันมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว และกำลังเผชิญกับปัญหาการหย่าร้างและสมรสโดยไม่มีบุตรมากขึ้น การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วมีผลกระทบต่อครอบครัวคือ การเพิ่มขึ้นของประชากรที่อยู่อาศัยในครอบครัวเดี่ยว อันประกอบด้วย บิดา มารดา และบุตรเท่านั้น นับเป็นการกระตุ้นให้เป็นที่แพร่หลายมากขึ้น โดยวิถีชีวิตลักษณะแบบเมืองและการพัฒนาด้านเทคโนโลยีต่างๆ
2. ผู้หญิงชาวอเมริกันและชาวญี่ปุ่นมีบทบาทในสังคมและมีหน้าที่การงานที่ทัดเทียมผู้ชายมากขึ้น บทบาทของผู้หญิงทั่วโลกกำลังเปลี่ยนแปลงไปในศตวรรษที่ 21 ผู้หญิงได้กลายมาเป็นแรงขับเคลื่อนในการทำงานของชาวอเมริกันในอัตราเกือบครึ่ง เช่นเดียวกับสถานภาพของสตรีในสังคมญี่ปุ่นซึ่งดีขึ้นอย่างมากภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยปัจจุบันนี้สตรีชาวญี่ปุ่นได้บรรลุถึงความเสมอภาคทางกฎหมายเท่าเทียมกับบุรุษและยังพบว่าแม่บ้านชาวญี่ปุ่นนั้นได้ออกมาทำงานนอกบ้านอีกด้วย
3. เนื่องจากชาวอเมริกันเป็นชาติมหาอำนาจ จึงมีระบบหรือแนวทางการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ได้ผลเร็ว ยึดตามหลักเหตุผล หรือการรายงานที่มีงานวิจัยรับรอง กล่าวแสดงออก พุดจาตรงไปตรงมา มีความชัดเจนในการทำงาน และมีความคิดสร้างสรรค์ดี เมื่อทำงานร่วมกับคนอเมริกัน จะต้องมีการจัดการชีวิตที่ดี แยกชีวิตส่วนตัวออกจากการทำงานอย่างสิ้นเชิง มีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน รับผิดชอบงานได้ดีและรู้จักสร้างสรรค์เรียนรู้จากความผิดพลาดได้ดี
4. ชาวญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่ทำงานหนัก และทุ่มเทให้กับการทำงานมาก มีระเบียบแบบแผนชัดเจน ตั้งใจทำงาน มุมานะ เข้าอกเข้าใจลูกน้อง และดูอ่อนน้อม แต่มีความเด็ดขาดอยู่ภายใน และมักให้ผลตอบแทนที่ดี การทำงานแบบชาวญี่ปุ่นต้องมีความขยันและควรมุ่งมั่นทำอยู่ตลอดเวลา มีใจจดจ่อจริงจังกับงาน และหากมีนัดหมายส่งงาน ควรส่งก่อนเวลา สิ่งสำคัญคือต้องสามารถจัดการความสมดุลเรื่องงานและชีวิตส่วนตัวได้ดี

ลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างชาวอเมริกันและชาวญี่ปุ่น

1. ชาวอเมริกันจะมีแนวความคิดเรื่องการเป็นปัจเจกบุคคล แนวคิดเรื่องการพึ่งพาตนเองนี้ชาวอเมริกัน จะได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก ผู้ใหญ่มักจะถามความคิดเห็นของเด็กและสอนให้พวกเขารับผิดชอบ ต่อการกระทำของตนเอง ด้วยความที่เชื่อมั่นต่ออุดมการณ์แห่งอิสรภาพ ชาวอเมริกันจึงเป็นคนที่ “ทำอะไรด้วยตนเอง” และภูมิใจในงานที่ทำไม่ว่าจะเล็กน้อยสักแค่ไหน ดังนั้น เราจึงสามารถพบเห็น ผู้บริหารระดับสูงซังกาแฟดื่มเอง พิมพ์จดหมาย ถ่ายเอกสารและรับโทรศัพท์เองได้ในที่ทำงาน ความ เป็นปัจเจกชนที่ชาวอเมริกันยึดมั่นนั้น แสดงออกมาให้เห็นว่าชาวอเมริกันให้ความสำคัญกับความเป็น ปัจเจกชนนี้มากกว่าความเป็นกลุ่มคน ครอบครัว และในบางครั้งก็สำคัญมากกว่าสังคมส่วนรวม

แต่ชาวญี่ปุ่นนั้นมียุคคณาธิปไตยคือ เหนือปัจเจกคือกลุ่ม ค่านิยมที่เด่นชัดที่สุด คงจะเป็นการให้ ความสำคัญกับกลุ่มมากกว่าความเป็นปัจเจกบุคคล การทำเพื่อส่วนรวมและความร่วมมือกันในกลุ่ม จึงเป็นหัวใจของกิจกรรมทุกประเภท ชาวญี่ปุ่นมักไม่กล้าแสดงพฤติกรรมหรือแม้แต่จะเสนอความ คิดเห็นที่ผิดไปจากของกลุ่ม ทำให้ดูเหมือนว่าชาวญี่ปุ่นนั้นขาดความเป็นตัวของตัวเอง

2. ชาวอเมริกันจะให้การเรียนรู้กับคนที่สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยวิธีของตนเอง ดังนั้น การประสบความสำเร็จได้ด้วยตนเองคืออุดมคติอันสูงสุดของชาวอเมริกัน นอกจากนั้นยังได้รับการสั่งสอนมา ตั้งแต่เด็กให้เลือกทางเดินชีวิตของตัวเอง พวกเขาใช้เวลาตั้งแต่เด็กจนโตคิดถึงสิ่งที่ตัวเองอยากเป็น แล้วก็มุ่งมั่นเพื่อที่จะเป็นตามที่ต้องการให้ได้ ในสหรัฐอเมริกา “คนที่สร้างตัวเอง” คือแบบอย่างและ สิ่งที่ทุกคนใฝ่ฝันที่จะเป็น

ส่วนชาวญี่ปุ่น กลับมีแนวคิดที่แตกต่างจากชาวญี่ปุ่นอเมริกันโดยสิ้นเชิง นั่นคือ เหนืออิสระถ้า คือทำตามแบบ คนญี่ปุ่นมักจะทำอะไรโดยยึดถือตามรูปแบบ เช่นวิธีการพูดจาในภาษาญี่ปุ่นที่มักจะมี วลีสำเร็จรูปที่จะต้องทำให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นเสมอๆ โดยสามารถเห็นได้จากพนักงานขาย ตามร้านทั่วไป ซึ่งถูกฝึกมาให้พูดโต้ตอบกับลูกค้าตลอดจนแสดงกิริยาตามหลักสูตรที่กำหนดอย่าง เคร่งครัด ข้อดีก็คือ ทุกคนสามารถทำหน้าที่ได้เหมือนกันจึงทดแทนกันได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ ขาดความยืดหยุ่น เมื่อต้องเจอกับสถานการณ์ที่อยู่นอกรูปแบบ

3. ชาวอเมริกันนั้นถือว่าความเป็นกันเองถือเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดเรื่องความเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องกิริยามารยาท การแต่งกายหรือการพูดจา ชาวอเมริกันไม่ถือตัว อหังการกับทุกคน และ ปฏิบัติต่อผู้อื่นเสมือนเป็นคนกันเอง ความเป็นกันเองนั้นรวมไปถึงการให้คู่สนทนาเรียกชื่อแรก และ

ขอเรียกชื่อแรกของคู่สนทนาด้วย เป็นมารยาทแบบ “เรามีสิทธิเท่ากัน” และเป็นการแสดงความเปิดเผยอย่างเป็นมิตร

สังคมของคนญี่ปุ่นเป็นสังคมที่ให้ความสำคัญต่อกลุ่มและสมาชิกในกลุ่ม โดยมีสถานที่เป็นตัวบ่งบอกคนที่อยู่อาศัยในที่เดียวกันหรือทำงานในที่เดียวกันนั่นถือว่าเป็นพวกเดียวกัน และสำหรับคนที่อยู่ต่างสถานที่ ต่างบริษัท ต่างประเทศจะถือว่าเป็นคนนอกหรือคนอื่น คนญี่ปุ่นจะใช้ภาษาและการปฏิบัติตนที่แตกต่างไปจากคนที่อยู่ในสังกัดเดียวกัน โดยจะใช้ภาษาที่สุภาพและ การถ่อมตนกับผู้ที่เป็นผู้อื่น แม้ว่าตนเองจะไม่รู้สึกยกย่องคนๆนั้นก็ตาม การใช้ภาษาในการพูดของคนญี่ปุ่นนั้นเมื่อพูดเรื่องของตนเองรวมไปถึงการกล่าวถึงสิ่งอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับตนเองแล้วคนญี่ปุ่นจะต้องใช้คำถ่อมตนเมื่อพูดกับคนอื่น และคำยกย่องเพื่อยกย่องคู่สนทนาด้วย

4. ชาวอเมริกันจะแสดงความเป็นมิตรและเปิดเผยมาตั้งแต่ตอนเริ่มทำความรู้จักกัน มิตรภาพความเป็นเพื่อนในชาวอเมริกันจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสนใจร่วมกันมากกว่าจะเป็นเรื่องของปรัชญา แนวคิด เพื่อนอาจจะหมายความถึงเพื่อนร่วมห้อง เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือ เพื่อนร่วมงาน มิตรภาพเหล่านี้ไม่มีเส้นทางแบ่งเชื้อชาติและวัฒนธรรม เหตุผลหนึ่งอาจมาจากการที่สังคมอเมริกา ย้ายถิ่นฐานอยู่บ่อยๆ โดยเฉลี่ยประมาณทุกๆ 4-5 ปี ส่วนหน้าที่การงานก็มีส่วนทำให้พนักงานต้องย้ายที่อยู่กันทุกๆ 2 ปี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นประจำดังกล่าว ทำให้ชาวอเมริกันมีความสามารถในการผูกมิตรใหม่ได้เรื่อยๆและไม่ยุ่งยาก

ส่วนชาวญี่ปุ่นนั้น เมื่อทำความรู้จักในครั้งแรก มักจะไม่แสดงความเป็นตัวเองและแสดงความเป็นกันเองออกมาอย่างเต็มที่ แต่จะยังคงรักษามารยาท ให้เป็นเสมือนการพูดคุยกับคนที่ไม่สนิทด้วยไปก่อน เนื่องจากคนญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะคำนึงถึงเรื่องมารยาทและธรรมเนียมปฏิบัติเป็นอย่างมาก มีความอ่อนน้อมถ่อมตน และให้เวลากับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี มีความเป็นสุภาพชน และมีความเกรงอกเกรงใจกันเป็นอย่างสูง การที่จะสนิทสนมจนกระทั่งสามารถพูดคุยกันอย่างเป็นกันเองได้นั้น อาจจะต้องใช้เวลาพอสมควร

บริบทของสังคมญี่ปุ่นในปี 1998 - 1999

1998 ยุคหลังวิกฤต จุดเปลี่ยนของญี่ปุ่น

วิกฤตเศรษฐกิจระลอกใหม่ที่มีจุดเริ่มต้นจากวิกฤตต้มยำกุ้งในประเทศไทยได้สร้างความสิ้นสะเทือนให้กับระบบเศรษฐกิจทั่วเอเชีย ทั้งมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ตามไปจนถึงไต้หวัน ฮองกง เกาหลีใต้ รวมถึงญี่ปุ่น

ในช่วงเวลาเดียวกัน เศรษฐกิจใหม่ (New Economy) และความเปลี่ยนแปลงทางสังคมหลังยุคอุตสาหกรรม (Post-industrial Society) ซึ่งพลิกกระบวนการผลิตจากแบบจำนวนมากเป็นระบบการผลิตบนฐานความรู้และการสร้างนวัตกรรมใหม่ ก็บีบบังคับชาวญี่ปุ่นรุ่นใหม่ให้หาทางออกด้วยการใช้ชีวิตในวิถีที่เรียกว่า ฟรีเตอร์ (Freeters) หรือ คนที่ประกอบอาชีพอิสระ- ไม่มีงานประจำแน่นอน ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้เมื่อผนวกเข้ากับข้อจำกัดทางเศรษฐกิจและแรงกดดันทางการหางานแล้ว “ฟรีเตอร์” จึงแพร่พันธุ์อย่างรวดเร็ว

“หลังวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจทำให้คนรุ่นใหม่หางานได้ยากขึ้นกว่าเดิม คนญี่ปุ่นรุ่นใหม่อีกมีทัศนคติต่อชีวิตในเชิงอนุรักษ์นิยมมากขึ้น ไปเรียนต่อต่างประเทศน้อยลง และเปลี่ยนงานน้อยลง เพื่อลดความเสี่ยงในการสูญเสียงานประจำ ...” ศาสตราจารย์ยามาเดะกล่าว

ทั้งนี้ ภาพนักการเมืองสาว เก่งอย่าง เรนโฮ มูราตะ (Renho Murata) อดีตพิธีกรสาวลูกครึ่งญี่ปุ่น-ไต้หวัน วุฒิสมาชิกหญิงและรัฐมนตรีหญิงในรัฐบาลนาฮาโอะ โตะ คัง ยังขับให้ภาพลักษณ์ของผู้หญิงชาวญี่ปุ่นดูเป็นสาวมั่น สาวทำงานที่เก่งไม่แพ้ผู้ชาย

กระนั้น ตัวเลข และข้อเท็จจริงบางประการก็ทำให้ นักสังคมวิทยาครอบครัวอย่าง ศาสตราจารย์ยามาเดะต้องแปลกใจ “ทุกวันนี้ ความใฝ่ฝันในอาชีพของผู้หญิงญี่ปุ่นจำนวนมากกลับไม่ใช่ความมีอิสระในการใช้ชีวิต หรือ ความทัดเทียมในหน้าที่การงานเท่ากับผู้ชาย แต่กลับเป็นการได้เป็นแม่บ้านเต็มเวลา (Full-Time Homemaker) ซึ่งทัศนคติดังกล่าวของผู้หญิงญี่ปุ่นในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับทัศนคติของผู้หญิงญี่ปุ่นเมื่อ 20 ปีที่แล้วหรือ ทศวรรษที่ 1990 ถือเป็นการหันหลังกลับแบบ 180 องศา เลยทีเดียว ” ศาสตราจารย์ยามาเดะกล่าว และชี้แจงว่าหลักฐานอ้างอิงของเรื่องดังกล่าวเช่น จากการศึกษาโดยการสำรวจความเห็นประชากรของ สำนักงานคณะรัฐมนตรีในปี 2550 (ค.ศ.2007) ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงญี่ปุ่นรุ่นใหม่ที่อยู่ในช่วงอายุ 20-29 ปี มีความคาดหวังที่จะเป็นแม่บ้านเต็มเวลามากถึงร้อยละ 23.0 มากกว่า ผู้หญิงญี่ปุ่นที่อยู่ในช่วงอายุ 30-39 ปี (ร้อยละ 12.7) และ 40-49ปี (ร้อยละ 10.9) อย่างเห็นได้ชัด

ปัญหาใหญ่ที่สุดของวิกฤตประชากรญี่ปุ่น ระบบเศรษฐกิจของญี่ปุ่นตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ผู้หญิงญี่ปุ่นต้องแต่งงานกับผู้ชายญี่ปุ่นที่มีงานประจำ (Full-time Job) ขณะที่ในข้อเท็จจริงคือ รัฐและสังคมไม่สามารถสร้างงานรองรับแรงงานที่เกิดขึ้นได้เพียงพอ พร้อมกันนั้นเองระบบการจ้างงานตลอดชีวิตก็ทำให้องค์กร/บริษัทญี่ปุ่นต้องปกป้องคนทำงานในระดับกลาง-ระดับสูงที่ทำงานมานาน ส่วนค่านิยมและความคาดหวังในระดับคุณภาพชีวิตที่สูงเกินศักยภาพในทางเศรษฐกิจของหนุ่ม-สาวญี่ปุ่นก็เป็นสิ่งที่ต้องเร่งแก้ไข

หลังญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่สอง ความคิดแบบเก่าๆ ถูกลดทอนลงไปมาก วัฒนธรรมตะวันตกได้หลั่งไหลเข้ามามากมายรวมทั้งความคิดในเรื่องความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี มีการแก้ไขกฎหมายที่แสดงความกดขี่ผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงกล้าแสดงออกทั้งด้านความคิดและการกระทำ

กลุ่มผู้หญิงทำงาน หรือ Office Lady ได้ถือกำเนิดขึ้นในช่วง 20 ปีให้หลัง เป็นกลุ่มผู้หญิงที่มีการศึกษาสูง ตัวแทนของผู้หญิงยุคใหม่ที่เป็นผู้หญิงเก่ง มีเสน่ห์ ฉลาด มีฐานะ ผู้หญิงกลุ่มนี้จะทำงานในบริษัทที่เป็นที่ทำงานมั่นคงและมีรายได้ตอบแทนอันเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงมีอำนาจซื้อมากขึ้น

การเกิดของกลุ่ม Office Lady (OL) ทำให้สังคมญี่ปุ่นเปลี่ยนแปลงไปมาก บริษัทห้างร้านต่างๆหันมาให้ความสำคัญกับสินค้าที่ผลิตเพื่อผู้หญิงมากขึ้น เพราะผู้หญิงกลุ่มนี้มักใช้เงินที่หามาโดยง่ายเพื่อตอบสนองความสุขของตนเอง ในขณะที่เดียวกัน ความต้องการที่จะแต่งงานและสร้างครอบครัวเพื่อฐานะที่มั่นคงได้ถูกลดบทบาทลงไปเพราะผู้หญิงกลุ่มนี้ไม่ต้องการผู้ชายที่จะทำงานหาเลี้ยงเธออีกต่อไป

ในปี 1990 สังคมญี่ปุ่นกำลังประสบกับปัญหาเด็กมีปัญหา ซึ่งได้กลายเป็นปัญหาสังคมในหลายรูปแบบ ดังเช่น การเพิ่มจำนวนของเด็กที่ไม่ยอมไปโรงเรียน (School-refusers) ความรุนแรงและการรังแกระหว่างเด็กด้วยกัน เด็กเสเพล และโสเภณีเด็ก รวมทั้งอัตราการฆ่าตัวตายของเด็กวัยรุ่นที่มีอยู่มากมาย ปัญหาเหล่านี้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นและมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นอยู่ทุกวัน สื่อมวลชนต่างพากันพาดหัวข่าวที่น่าระทึก เป็นต้นว่า เด็กๆประสบปัญหาในการเข้ากับกลุ่มเพื่อน ... ช่องว่างระหว่างพ่อแม่กับเด็กขยายตัวมากขึ้น... เด็กไม่ยอมรับครอบครัวและโรงเรียน... เป็นต้น

บริบทของสังคมอเมริกันในปี 2001 -2002

ในศตวรรษที่ 21 ผู้หญิงได้ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งทรงอำนาจและทรงเกียรติมากขึ้นเรื่อยๆ ทุกวันนี้ ผู้หญิงได้กลายเป็นแรงขับเคลื่อนในการทำงานของคนอเมริกันในอัตราเกือบครึ่ง

ถ้าดูกันตามประวัติศาสตร์ จะเห็นว่าบทบาทของผู้หญิงที่มีต่อการเจริญเติบโตต่อ สหรัฐอเมริกาได้ถูกมองข้ามไป แต่ในปัจจุบัน มีการยอมรับและยกย่องบทบาทของเธอในอดีต ผู้หญิงได้ทำงานในอุตสาหกรรมครัวเรือนนับตั้งแต่ผู้อพยพกลุ่มแรกเดินทางมาถึงสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะ เป็นการพัฒนาตลาด เครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาของประเทศ

หลังการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้ไม่นาน ผู้หญิงก็ได้รับสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง และเริ่มมีความสำคัญต่อนโยบายของประเทศ ผลที่ตามมาอย่างรวดเร็วก็คือ การออกกฎหมายแรงงาน ที่คุ้มครองสิทธิของแรงงานสตรีและเด็ก

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ผู้ชายถูกส่งไปรบในต่างประเทศ ผู้หญิงจึงต้องไปทำงานตาม โรงงานเพื่อให้สงครามดำเนินต่อไปได้ และหลังจากสงครามยุติ ผู้หญิงส่วนใหญ่ก็ต้องสูญเสียงานคืน ให้กับผู้ชายจบจนสองทศวรรษให้หลัง ในทศวรรษ 1960 การเคลื่อนไหวของผู้หญิงอย่างที่รับรู้ ในปัจจุบันก็ได้เริ่มต้นขึ้น ถึงแม้ว่ากฎหมายสิทธิ ความเสมอภาคจะยังไม่ได้รับการให้สัตยาบัน แต่ก็มี การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้น ปัจจุบันผู้หญิงมีบทบาทที่สำคัญทั้งในวง การธุรกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์ และในสาขาวิชาชีพต่างๆ มากมาย

ลักษณะเฉพาะของภาพยนตร์สยองขวัญ

ภาพยนตร์แนวสยองขวัญ (Horror Films) คือภาพยนตร์ที่ถูกออกแบบ และสร้างขึ้นมาโดยมี วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตื่นตระหนกตกใจ สร้างความหวาดกลัว และสร้างความรู้สึกรู้สึกลัวหวาด ใจให้แก่ผู้ชม แต่ในขณะเดียวกันก็ได้สร้างความบันเทิงอันน่าหลงใหลไปพร้อมๆ กัน ภาพยนตร์ สยองขวัญสามารถสร้างประสบการณ์อันน่าหวาดกลัวได้โดยการเข้าไปสัมผัสกับความกลัวในส่วนลึก ของจิตใจผู้ชม ทั้งจากฝันร้าย บาดแผลทางใจ ความแปลกแยก ความรู้สึกไม่พอใจ ความหวาดหวั่นใน สิ่งที่ไม่รู้ ความกลัวความตายและการสูญเสียอวัยวะ ความกลัวการสูญเสียตัวตน รวมทั้งความกลัวทาง เพศสภาพ แล้วนำมาออกมาถ่ายทอดเป็นประสบการณ์ที่แปลกประหลาด

องค์ประกอบของภาพยนตร์สยองขวัญ

โครงสร้างของภาพยนตร์ สยองขวัญ	หน้าที่ของโครงสร้าง	ลักษณะของโครงสร้าง
Trapped Situation	สร้างสถานการณ์ที่กำหนดให้ตัวละครที่เป็นเหยื่อต้องตกอยู่ในสถานที่ซึ่งถูกตัดขาดจากโลกภายนอก และทำให้ตัวละครไม่สามารถที่จะหนีพื้นไปจากสถานที่นั้นได้	สถานที่ที่ถูกตัดขาดหรือห่างไกลจากสังคมหรือผู้คน เช่น บ้านร้าง ใต้ทะเลลึก หรือในอวกาศ
Helpless Character	ตัวละครที่ตกอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ทำหน้าที่เป็นเป้าของการคุกคามและจู่โจม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ชมภาพยนตร์ได้ตื่นกลัวผ่านมุมมองของผู้ถูกล่า	ตัวละครที่เป็นเหยื่อที่ตกอยู่ในพื้นที่การล่าของอมนุษย์หรืออสูรกาย
Moment of Suspense	ช่วงระยะเวลาในภาพยนตร์ฯ สยองขวัญ ถูกใช้เพื่อกระตุ้นเร้าผู้ชมให้หวาดผวา และ/หรือตื่นกลัวอย่างสุดขีด	สถานการณ์ที่ตัวละครที่เป็นเหยื่อกำลังถูกคุกคามหรือถูกตามล่า
Psychic Element	ปัจจัยหลักที่มีผลทางจิตวิทยาในการสร้างความหวาดกลัวซึ่งโดยมากจะเป็นตัวละครที่ทำหน้าที่สร้างความหวาดกลัวให้กับผู้ชม โดยมากมักใช้ตัวละครนักล่าหรืออสูรกายเป็นตัวกระตุ้นความกลัว	มีท่าทีคุกคามอย่างมุ่งร้ายต่อร่างกายและจิตใจของตัวละครที่เป็นเหยื่อ มีรูปลักษณ์ และ/หรือพฤติกรรมที่ผิดปกติ มีรูปลักษณ์ และ/หรือพฤติกรรมที่ไม่สะอาด ดูสกปรก น่ารังเกียจ บางครั้งมีลักษณะเป็น โรคระบาด

อัตลักษณ์ของภาพยนตร์สยองขวัญญี่ปุ่น

ญี่ปุ่นเป็นประเทศหนึ่งที่มีสังคมเข้มงวดและเคร่งครัดเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงทำให้ชาวญี่ปุ่นเป็นผู้ที่ใช้ชีวิตค่อนข้างที่จะเป็นระเบียบ และเคร่งเครียดอยู่เสมอ ดังนั้นชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่จึงระบายความเครียดด้วยการหน้าเข้าหาศิลปะ งานศิลปะจึงเสมือนเป็นตัวแทนสำคัญที่จะถ่ายทอดความรู้สึกของชาวญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี และภาพยนตร์ก็เป็นตัวแทนจิตใต้สำนึกของชาวญี่ปุ่น และหนึ่งในภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นภาพยนตร์ที่น่ากลัวที่สุด ก็คือภาพยนตร์แนวสยองขวัญ ซึ่งได้รับการยอมรับไปทั่วโลก โดยยืนยันได้จากการได้รับรางวัลต่างๆ และมีการนำไปสร้างใหม่จากต่างชาติอีกหลายเรื่อง

ลักษณะสำคัญของภาพยนตร์สยองขวัญญี่ปุ่นอาจสรุปออกมาได้ดังนี้

1. ภาพยนตร์สยองขวัญส่วนใหญ่มักสร้างให้ตัวละครเป็นผู้หญิง มีผมยาวปรกใบหน้า สวมชุดสีขาวพรวิหิว ลำตัวและใบหน้าขาวซีด
2. จากที่มีการปรากฏของผี ส่วนใหญ่จะคลานออกมาด้วยท่าทางที่น่ากลัวและออกมาจากสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง หรือลอยออกมาแล้วก็หายออกไปต่อหน้าต่อตา
3. ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ มักจะกลายเป็นเหยื่อโดยที่ไม่รู้สาเหตุของการถูกตามล่า
4. เมื่อเหยื่อกำลังถูกผีต้อนจนมุม ไร้หนทางหนีแล้วมักจะล้มลงตัวติดกำแพง และบอกถึงสถานการณ์จนมุมของผู้ถูกล่า
5. ภาพยนตร์สยองขวัญมักใช้ฉาก และเสียงประกอบที่ทำให้ผู้ชมได้เห็นบรรยากาศที่น่ากลัว แต่จะไม่ใช้เสียง ปล่อยให้เรื่องดำเนินไปเงียบๆ ในฉากที่ดำเนินไปตามปกติ แต่จะมีเสียงประกอบฉากที่สร้างความตื่นเต้นออกมาในยามที่ผีปรากฏตัว หรือในฉากที่เหยื่อกำลังถูกล่า
6. ผีในภาพยนตร์ญี่ปุ่นมีความพยายาม และอาฆาตร้ายแรง อันเนื่องมาจากสาเหตุ ตอนเป็นคนอาจมีปมด้อย หรือถูกกลั่นแกล้ง เมื่อตายไปจึงเกิดความอาฆาตเคียดแค้น เป็นวิญญาณร้ายตามฆ่าผู้คน รวมทั้งผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องอย่างไรเหตุผล มักจะไม่มีการต่อรองใดๆ กับเหยื่อ หากผีคิดจะฆ่าแล้วก็ต้องฆ่าให้ตายไร้หนทางรอด และไม่มีการเปลี่ยนความคิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้คาดว่าจะได้รับมาจากลักษณะนิสัยของคนญี่ปุ่นที่เป็นคนจริงจัง ทำอะไรทำจริง

อัตลักษณ์ของภาพยนตร์สยองขวัญอเมริกัน

อเมริกานั้นเป็นประเทศหนึ่งที่มีความสามารถเป็นอย่างมากในการสร้างภาพยนตร์ให้เป็นที่โด่งดังและขายได้ทั่วโลก นิยมสร้างภาพยนตร์หลากหลายแนวเพื่อการตลาด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้

อเมริกาสร้างผลงานภาพยนตร์ออกมาอย่างต่อเนื่อง และหลากหลายแนว หนึ่งในแนวภาพยนตร์ที่อเมริกานิยมสร้างคือ ภาพยนตร์แนวสยองขวัญ ซึ่งภาพยนตร์แนวนี้ได้รับความสนใจจากผู้ชมทั่วโลก และสามารถใช้ต้นทุนต่ำในการสร้าง แต่ประสบความสำเร็จในการสร้างรายได้เป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน ลักษณะการบรรยายเนื้อเรื่องมีความชัดเจน เพราะมีการกล่าวถึงความสยดสยองได้อย่างเห็นภาพชัดเจนที่สุด ตัวเอกของเรื่องหรือผู้มีบทบาทสำคัญมักเป็นผู้ฆ่าหรือเป็นฆาตกร มักมีอาการประสาทหลอน เป็นโรคจิต เป็นปีศาจร้าย ผี สัตว์ประหลาด ตลอดจนเป็นสิ่งมีชีวิตที่มาจากต่างดาว หรือเป็นสัตว์ร้ายที่อาศัยอยู่บนโลกนี้ (จูติมา วังตาล, 2552)

เรื่องย่อภาพยนตร์ The Ring ฉบับประเทศไทย

เกิดเหตุเด็กวัยรุ่นเสียชีวิตกะทันหันเนื่องด้วยสาเหตุหัวใจวายฉับพลัน จำนวน 4 คนด้วยกัน ดูจากเหตุการณ์แล้ว เหมือนจะเป็นเหตุบังเอิญเสียมากกว่า หากแต่ทั้ง 4 คนนี้เสียชีวิตในเวลาไล่เลี่ยกัน เป็นเพื่อนที่เคยไปเที่ยวด้วยกัน และที่สำคัญ ใบหน้าของผู้ตายทั้ง 4 คนนี้บิดเบี้ยวเหยเก ราวกับว่าไปพบสิ่งอะไรที่น่ากลัวบางอย่างก่อนเสียชีวิต ไม่มีใครเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันเกี่ยวเนื่องกันของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกจาก เรโกะ นักข่าวสาว และยังเป็นญาติของผู้เสียชีวิตคนหนึ่ง เธอจึงเดินทางไปยังสถานที่ที่วัยรุ่นทั้ง 4 คนนั้นไปเที่ยวก่อนจะจบชีวิตในสัปดาห์ถัดมา และได้พบกับวิดีโอปริศนา เธอตัดสินใจเปิดม้วนวิดีโออันนั้นดู และพบกับภาพประหลาดตัดซ้อนไปซ้อนมา ดูไม่รู้เรื่อง แต่หลังจากนั้นเธอก็ได้รับโทรศัพท์ลึกลับที่มีใจความว่า จะต้องตายภายในระยะเวลา 7 วัน หลังจากดูวิดีโอเทปนี้ และนี่คือเหตุแห่งการสืบหาเบาะแสที่มาของวิดีโอเทปม้วนนี้และการแก้ปมปัญหาต่างๆภายในระยะเวลาอันจำกัดเพียง 7 วันก่อนที่ชีวิตของเธอจะหาไม่

เรื่องย่อภาพยนตร์ The Ring ฉบับสหรัฐอเมริกา

นักข่าวสาว ราเชล เคลเลอร์ ซึ่งเป็นญาติของผู้เสียชีวิตคนหนึ่ง ต้องการหาสาเหตุการเสียชีวิตครั้งนี้ ความพยายามในการหาความจริงได้นำเธอไปยังกระท่อมแห่งหนึ่ง จากนั้นเธอก็ได้พบวิดีโอเทปลึกลับม้วนนั้นในรีสอร์ทบนเขา เธอเปิดวิดีโอเทปม้วนนั้นดู จากนั้นเธอก็ได้รับโทรศัพท์ที่มีเสียงสยองพูดว่า อีก 7 วันเธอจะต้องตาย ราเชลจึงได้ขอความช่วยเหลือด้านเทคนิควิดีโอจาก โนอาห์ ช่างภาพที่เป็นอดีตสามีของเธอ แต่แล้วอยู่ๆ เอดนลูกชายของเธอก็ได้ดูวิดีโอเทปม้วนนั้นเข้า ราเชลจึงต้องทำทุกอย่างเพื่อที่จะปกป้องลูกเธอให้พ้นจากความตาย

เนื้อเรื่อง The Ring เวอร์ชันญี่ปุ่น	เนื้อเรื่อง The Ring เวอร์ชันอเมริกา
<p>โทโมโกะกำลังนั่งดูโทรทัศน์อยู่ที่บ้านกับโยโกะ โยโกะเล่าถึงวิดีโอเทปปริศนาที่ผู้ดูจะต้องตายภายใน 7 วันหลังที่ได้ดูวิดีโอเทปนั้น โทโมโกะเล่าว่าเธอก็เพิ่งได้ดูวิดีโอแปลกๆ ไปเมื่อ 7 วันที่แล้วเช่นกัน กลางคิกของคินันั้น โทโมโกะเสียชีวิตภายในบ้าน</p> <p>เรโกะเริ่มต้นสืบเกี่ยวกับการเสียชีวิตของเด็กวัยรุ่นชั้นมัธยมปลายที่ได้ดูวิดีโอเทปม้วนเดียวกัน แล้วเสียชีวิตในวันและเวลาเดียว จากการสอบถามมาจากนักเรียนชั้นมัธยมต้น</p> <p>เรโกะไปร่วมงานศพของโทโมโกะกับโยอิชิ ลูกชายของเธอ ก่อนกลับ เรโกะได้เข้าไปคุยกับกลุ่มเพื่อนของโทโมโกะ จึงได้ทราบว่ามีเพื่อนของโทโมโกะอีก 2 คนได้เสียชีวิตลงในวันเดียวกันหลังจากที่ได้ดูวิดีโอไป</p> <p>วันที่หนึ่ง เรโกะเดินทางไป Izu Pacific Land ซึ่งเป็นสถานที่ที่โทโมโกะได้ไปนอนค้างกับเพื่อนๆ และได้ดูวิดีโอประหลาดนั้น เธอขอห้องพักที่เป็นห้องเดียวกับที่โทโมโกะเคยเข้ามาพัก และค้นหาวิดีโอม้วนนั้น</p>	<p>เคธีและเบ็คกำลังดูโทรทัศน์อยู่ภายในบ้าน ทั้งสองคุยกันเรื่องวิดีโอเทปปริศนาที่ผู้ดูจะต้องตายภายใน 7 วันหลังที่ได้ดูไป กลางคิกคินันั้น อยู่ๆ ภายในบ้านก็เกิดเรื่องแปลกประหลาดขึ้นทีละอย่างๆ โทรทัศน์ก็เปิดเอง ตู้เย็นเปิดเอง และมีน้ำไหลออกมาจากห้องนอน เมื่อเคธีเปิดประตูเข้าไปดู เธอก็ต้องตกใจอย่างสุดขีด และล้มลงไป</p> <p>เอเดนกำลังนั่งวาดภาพอยู่ในห้องเรียนเพื่อรอราเชลแม่ของเขามารับ ก่อนกลับ คุณครูประจำชั้นรายงานว่าพักหลังๆ เอเดนชอบวาดรูปแปลกๆ ซึ่งนั่นคือรูปของเคธี ญาติผู้พี่ที่เพิ่งเสียชีวิตไปเมื่อ 3 วันก่อน ก่อนนอนคินันั้น เอเดนยังคงคุยกับแม่เกี่ยวกับเรื่องของเคธีและความตาย</p> <p>ราเชลไปร่วมงานศพของเคธี ก่อนกลับเธอได้เข้าไปพูดคุยกับเพื่อนๆ ของเคธี ราเชลจึงได้ทราบว่า นอกจากเคธีที่เสียชีวิตแล้ว ยังมีจอช แฟนของเคธีได้เสียชีวิตในคืนเดียวกัน ส่วนเบ็คก้า ที่อยู่ในคืนเกิดเหตุกำลังอยู่ในโรงพยาบาลโรคประสาท</p> <p>เรื่องนี้ทำให้ราเชลสนใจเป็นอย่างมาก เธอตัดสินใจตามหาข่าวการตายของจอช และเพื่อนๆ ของเคธี วันรุ่งขึ้นเธอจึงเดินทางไปยังโรงแรมที่เคธีเดินทางไปพักกับเพื่อนๆ ในคืนที่พวกเขาดูวิดีโอ เธอขอห้องพักเดียวกับเคธี และเช่าวิดีโอปริศนานั้นเข้าไปดู</p>

<p>เนื้อหาในวิดีโอประกอบไปด้วยภาพหลายภาพ ที่ฉายวนไปวนมา มีตัวหนังสือคำว่า Sada อยู่ ภาพสุดท้ายเป็นภาพของบ่อน้ำเก่าตั้งอยู่กลางป่า แล้วภาพก็หายไป เหลือแต่หน้าจอที่ไม่มีสัญญาณภาพใดๆอีก</p> <p>เมื่อปิดโทรทัศน์กลับพบว่า ก็มีเสียงโทรทัศน์ดังขึ้น เมื่อรับโทรศัพท์ก็ได้พบกับเสียงที่แปลกประหลาด และชวนขนลุก เธอจึงได้พบแล้วว่านั้นคือสัญญาณอันตราย และเธอจะต้องตายภายใน 7 วัน</p> <p>วันที่สอง ริวจิ อดีตสามีของเธอ โกะมาหาที่บ้าน เธอโกเล่าเรื่องทุกอย่างให้ริวจิฟัง หลังจากนั้น ริวจก็ได้เปิดวิดีโอ</p> <p>วันที่สาม เมื่อริวจิกลับมาบ้าน ก็ได้พบว่าเธอ โกะนำ ก๊อปปี้ของม้วนวิดีโอมาให้ เขาเปิดดูอีกครั้ง เพื่อพิจารณาดูให้ถี่ถ้วน และพบว่า เสียงประหลาดที่ปรากฏในวิดีโอ นั้น เป็นเสียงพูดของสำเนียงท้องถิ่นสำเนียงหนึ่ง</p>	<p>เมื่อวิดีโอถูกเปิดขึ้น มีภาพที่ดูแล้วไม่ปะติดปะต่อกันปรากฏขึ้นหลายภาพ ทุกอย่าง และจบด้วยภาพบ่อน้ำเก่าๆบ่อหนึ่งกลางป่า ก่อนที่สัญญาณภาพจะหายไป</p> <p>ในขณะที่เธอกำลังสับสนกับสิ่งที่ได้ดูไปนั้น เสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้น เธอตกใจและลุกขึ้นไปรับ ก็พบว่าปลายสายเป็นเสียงประหลาดที่ฟังไม่รู้เรื่อง เธอเกิดกลางสังหรณ์แล้วว่า เสียงนั้นต้องเป็นสัญญาณแห่งความหายนะแน่ๆ</p> <p>วันที่หนึ่ง โนอาห์ อดีตสามีของราเชลมาหาที่บ้าน เนื่องจากเธอได้เล่าทุกอย่างได้เขาฟัง โนอาห์ขอดูวิดีโอเทป ราเชลต้องการที่จะรู้ว่าวิดีโอเทปนี้มาจากไหนและใครเป็นคนอัด เธอจึงขอให้โนอาห์ช่วยสืบให้ โนอาห์ตอบตกลงโดยที่ราเชลต้องก๊อปปี้ให้เขาเอากลับไปดูม้วนหนึ่ง</p> <p>วันที่สอง ราเชลเดินทางไปโนอาห์เพื่อที่จะนำม้วนก๊อปปี้ไปให้เขา ก่อนกลับเธอได้เจอกับแฟนใหม่ของโนอาห์ที่มาหาเขาที่ห้องต่างๆที่ไม่รู้ว่าทำไม แต่ราเชลก็กลับไปด้วยความหึงเล็กน้อย และโนอาห์ก็ยิ้มออกมาเพราะพอที่จะรู้สึกความรู้สึกนั้น</p>
---	---

<p>วันที่สี่ ริวจิโทรศัพท์มาหาเร โกะเพื่อแจ้งความ คืบหน้าว่า สำเนียงท้องถิ่นนั้นเป็นสำเนียงจาก เกาะ โอชิมะ และมีความหมายเกี่ยวกับ น้ำทะเลและ ปีสาง เร โกะและริวจิได้ช่วยกันสืบจนพบข่าวเกี่ยว ผู้หญิงคนหนึ่งที่ทำนายเกี่ยวกับภูเขาไฟระเบิดที่เกาะ โอชิมะ</p> <p>วันที่ห้า เร โกะพาโยอิจิไปฝากไว้กับคุณตา เพื่อที่จะ เดินทางไปเกาะ โอชิมะกับริวจิ คืนนั้น ริวจิโทรมา บอกเร โกะว่าได้เบาะแสจากเกาะ โอชิมะ คือ ยามามู ระ ชิสี โกะ เป็นผู้หญิงที่สามารถพยากรณ์เหตุการณ์ ล่วงหน้าได้ เร โกะและริวจิจึงได้ตัดสินใจที่จะไป เกาะ โอชิมะในวันรุ่งขึ้น ในคืนนั้นเอง ขณะที่เร โกะ กำลังนอนหลับอยู่ เธอรู้สึกว่ โยอิจิหายออกไปจาก ที่นอน เธอจึงเปิดประตูออกไปดู และได้พบกับสิ่งที่ ทำให้เธอต้องตกใจเป็นอย่างมากคือ โยอิจิกำลังนั่งดู วิดีโอเทปอยู่ เร โกะเสียใจมาก จึงยิ่งตัดสินใจอย่าง แน่วแน่ว่า วันรุ่งขึ้นเธอจะต้องรีบเดินทางไปเกาะ โอชิมะกับริวจิเพื่อที่ไปหาเบาะแสในการช่วยชีวิต ของเธอและลูกชายไว้</p> <p>วันที่หก เร โกะและริวจิเดินทางไปถึงเกาะ โอชิมะ เร โกะได้เจอกับชายท้องถิ่นค่อนข้างสูงอายุคนหนึ่ง ที่โรงแรม และพยายามถามถึงผู้หญิงชื่อชิสี โกะ</p>	<p>วันที่สาม ราเซลไปเยี่ยมเบ็คกาที่โรงพยาบาล เธอ สอบถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เบ็คกาตอบแต่เพียงว่า ราเซลจะได้คำตอบในอีก 4 วัน หลังจากนั้น เธอดู วิดีโออีกครั้งเพื่อพิจารณาให้ถี่ถ้วนมากขึ้น เบาะแสที่ เธอได้เพิ่มเติมคือ ปรากฏการณ์ที่ปรากฏอยู่ในวิดีโอ</p> <p>วันที่สี่ ราเซลไปที่ห้องสมุด เพื่อหาหนังสือเกี่ยวกับ ปรากฏการณ์นั้น จนในที่สุดก็ได้พบว่ามันตั้งอยู่ที่เกาะ โมเอสโก และได้พบกับภาพของแอนนา มอร์แกน ผู้หญิงที่ปรากฏในวิดีโอ</p>
---	---

<p>วันที่เจ็ด ริวจิได้¹ได้รับความจริงจากชายคนเมื่อคืนว่า ซิสโก้เป็นผู้หญิงที่มีนิสัยแปลกคนหนึ่ง ไม่มีใครคบและนอกจากนั้นเธอยังมีลูกสาวที่เสียชีวิตไปชื่อ ซาดะ โกะ เป็นเด็กผู้หญิงที่มีพลังพิเศษสามารถฆ่าใครก็ได้ เพียงแค่ใช้พลังจากจิตใจ เธอจึงเป็นบุคคลสำคัญที่พวกเขาจะต้องตามหาศพให้เจอ จากเหตุการณ์นั้น ทำให้ริวจินึกถึงคำว่า Sada ที่ปรากฏอยู่ในวิดีโอเทปทันที เขาจึงคิดได้ว่า ซาดะ โกะ จะเป็นตัวแปรสำคัญที่จะช่วยไขปริศนาให้ได้</p> <p>วันสุดท้าย ริวจิและเร โกะรีบเดินทางไป Izu Pacific Land เนื่องจากวันนี้จะเป็นวันครบรอบ 7 วัน ริวจิและเร โกะตามหาบ่อน้ำปริศนาที่ปรากฏอยู่ในตอนสุดท้ายของวิดีโอเทปจนเจอ ในขณะที่เร โกะกำลังหาทางเปิดฝาบ่อ ซาดะ โกะได้ส่งสัญญาณจากพลังจิตของเธอมาให้เร โกะรู้ว่า เธอได้ถูกคุณหมอบีบคอ ฆ่าตาย แล้วโยนศพไว้ในบ่อนี้</p>	<p>วันที่ห้า ราเชลฝันร้ายจนตกใจตื่น และในการตื่นนั้นก็ทำให้เธอต้องพบกับความจริงที่ร้ายกว่าความฝัน นั่นคือ เอเดน ได้ดูวิดีโอแล้ว</p> <p>วันที่หก เอเดนนั่งวาดรูปอยู่ในรถของโนอาห์ เขาได้ฟังเรื่องราวของพ่อและแม่เป็นครั้งแรกจากปากของโนอาห์ โนอาห์ขอให้เอเดนวาดรูปของราเชลให้เพื่อที่จะมอบให้กับราเชล ก่อนลงจากรถโนอาห์ไม่ลืมที่ให้ราเชลนำรูปที่โนอาห์วาดให้ไปด้วย ทั้งสองคนมองตากันเล็กน้อยอย่างเข้าใจกันในภาวะแห่งความตึงเครียด</p> <p>ราเชลเดินทางไปเกาะ โมเอสโก หลังจากนั้นจึงไปยังบ้านมอร์แกนเพื่อสืบหาเบาะแสเกี่ยวกับแอนนา เธอพบสามีของแอนนา และพยายามถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ แต่เขาก็ไม่ยอมตอบอะไรและปฏิเสธเรื่องการมีลูกสาว ในขณะนั้น โนอาห์กำลังตามหาประวัติของแอนนา มอร์แกนที่โรงพยาบาล</p>
---	--

<p>เร โกะลงไปบ่บ่ผลัดกับริวจิ ในที่สุด ก็เจอศพชา คะ โกะที่กั้นบ่ เมื่อตำรวจมาถึงและเรื่องทุกอย่าง จบลง ริวจิจึงขับรถกลับไปส่ง เร โกะที่บ้าน ทั้งคู่ รู้สึกสบายใจและโล่งใจเป็นอย่างมาก ที่จัดการ แก้ปัญหาทุกอย่างได้</p> <p>วันต่อมา ริวจิกำลังนั่งทำงานอยู่ที่บ้าน อยู่ๆ โทรทัศน์ก็เปิดเอง ภาพที่ปรากฏขึ้นคือภาพของชา คะ โกะที่กำลังคลานออกมาจากบ่อน้ำ จนกระทั่ง ออกมาจากโทรทัศน์ ในขณะที่กำลังสับสนและกลัว จนเสียดสี เสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้น เขาถลนลานรีบ คลานไปรับโทรศัพท์ แต่ทันทีที่เขาเห็นดวงตาของ ชาคะ โกะ เขาก็ขาดใจตายทันทีในท่าอ้าปากค้าง และตาเหลือกขึ้น ซึ่งเป็นท่าเดียวกับโทโม โกะ</p>	<p>ราเชลโทรศัพท์กลับมาหาเอเดนที่บ้าน ซึ่งอยู่ใน ความดูแลของพี่เลี้ยงเด็ก หลังจากนั้น เธอเดินทางไป โรงพยาบาลที่แอนนาเคย์รักษาตัวอยู่ และได้คำตอบ ว่า ซามาร่า คือลูกสาวบุญธรรมของบ้านมอร์แกน และซามาร่าก็คือเด็กที่นำความแปลกประหลาดมา ให้กับครอบครัวมอร์แกน</p> <p>ราเชลกลับไปที่บ้านมอร์แกนอีกครั้งหนึ่ง สามิของ แอนนาก็ได้ปรากฏตัวขึ้น และฆ่าตัวตายต่อหน้าเธอ ในขณะที่ราเชลยังอยู่ในอาการตกใจ โนอาห์ก็เข้ามา ทันเวลาพอดี ทั้งคู่ตามหาห้องนอนของซามาร่าเจอ และได้พบกับเบาะแสที่จะช่วยไขปริศานี้ได้</p> <p>วันที่เจ็ด โนอาห์และราเชลเดินทางไปโรงแรมที่รา เชลคูวิตโอ ในที่สุด เขาได้พบกับบ่อน้ำปริศนาที่ ปรากฏอยู่ในวิตโอ ราเชลเกิดพลัดตกลงไปในบ่อ และได้พบศพของซามาร่าที่กั้นบ่อ เธอได้คำตอบที่ ส่งมาจากกระแสน้ำของซามาร่าว่า ความจริงแล้ว คนที่ฆ่าเธอคือ แอนนา แม่เลี้ยงของเธอเอง เมื่อนำ ศพขึ้นมาได้ และจัดการทุกอย่างจบแล้ว โนอาห์ก็ไป ส่งราเชลกลับบ้าน เขาจูบหน้าผากเธอก่อนกลับเป็น</p>
---	--

<p>เร โกะได้รับโทรศัพท์โทรมาแจ้งว่าริวจิเสียชีวิตแล้ว เธอรีบไปที่บ้านของริวจิและเสียใจเป็นอย่างมากว่าทุกๆ ที่ไปนำศพของซาเคะ โกะขึ้นมาด้วยกัน แต่ทำไมริวจิยังต้องตาย ทำไมเธอถึงรอดคนเดียว</p> <p>เร โกะกลับบ้านมาอย่างเลื่องลือ จนกระทั่งคิดได้ว่าการที่จะแก้คำสาปได้นั้น ความจริงแล้วเป็นการถือปี่วิดิโอแล้วส่งให้ผู้อื่นดูต่อภายในหนึ่งอาทิตย์หลังจากที่ได้ดูไป ไม่ใช่การนำศพขึ้นมา เพราะเร โกะเป็นคนถือปี่ม้วนวิดิโอไปให้ริวจิ แต่ริวจิไม่ได้ถือปี่ไปให้ใครดู เขาจึงต้องตาย เมื่อคิดได้ดังนั้น เธอจึงรีบไปที่บ้านของพ่อ เพื่อขอความช่วยเหลือให้กับโยอิชิ ลูกชายของเธอ</p>	<p>การร่ำลา</p> <p>โนอาห์กำลังนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะ อยู่ๆ โทรศัพท์ก็เปิดขึ้นเอง เขาเดินเข้าไปดูแล้วพบว่า มีภาพบ่อน้ำปรากฏขึ้นบนหน้าจอ ขณะนั้นราเชลพยายามโทรหาเพื่อที่จะบอกว่า การนำศพซามาร่าขึ้นมาจากบ่อน้ำยังไม่ใช่วิธีแก้คำสาปที่ถูกต้อง</p> <p>ในห้องของโนอาห์ เขาต้องตกใจอย่างสุดขีด เมื่อซามาร่ากำลังคลานออกมาจากบ่อน้ำ และออกมาจากโทรศัพท์ เมื่อราเชลมาถึง เธอก็ได้พบว่าโนอาห์ได้เป็นศพไปเสียแล้ว ราเชลกลับบ้าน เสียใจเป็นอย่างมากและครุ่นคิดว่าต้องทำอะไรถึงจะแก้ไขคำสาปได้อย่างแท้จริง และสุดท้ายก็ได้คำตอบว่าการที่จะแก้ไขคำสาปได้นั้น คือการถือปี่วิดิโอส่งต่อให้ผู้อื่นดูภายใน 7 วันนั่นเอง</p>
---	---

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ความเหมือนและความแตกต่างที่ปรากฏในด้านต่างๆ

1.ด้าน โครงเรื่อง

- การเริ่มเรื่องนั้น เหมือนกัน เกือบทุกฉาก เช่น เปิดเรื่องมาด้วยฉากสนทนาระหว่าง เด็กผู้หญิงสองคนที่กำลังคุยกันถึงเรื่องวิดีโอปริศนา จนกระทั่งถึงฉากที่โทโมโกะหรือเค็รี่ ซ็อกจนเสียชีวิต แต่ในขณะที่เดียวกัน ก็ มีบางฉากที่อเมริกาได้เพิ่มขึ้นมาจากของเดิมซึ่ง ไม่มี คือ ฉากที่เอเดนนั่งรอแม่ของตัวเองให้มารับที่โรงเรียนจนกระทั่ง เหลือเป็นคนสุดท้ายของห้องเรียน ในฉากนี้ ภาพยนตร์ต้องการที่จะปูพื้นให้ผู้ชมได้เห็นถึงนิสัยของเอเดนว่าเป็นเด็กที่ค่อนข้างแปลกแยก และมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกับแม่ของตัวเอง ซึ่งในส่วนนี้ได้แสดงถึงสังคมของอเมริกา ที่เข้าสู่ช่วงเวลาที่ยุทธการหย่าร้างเพิ่มมากขึ้น มีผู้หญิงที่ต้องทำงานและเลี้ยงลูกควบคู่กัน ไปเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม และนี่คือสาเหตุที่ทำให้แม่ไม่มีเวลาให้ลูกมากพอ จนกระทั่งทำให้เกิดช่องว่างในความสัมพันธ์ระหว่างแม่ลูก กล่าวคือ ทำให้แม่ลูกสนิทและคุยกันน้อยลง

- ในช่วงกลางเรื่อง มีความแตกต่างกันในฉากสำคัญ ซึ่งเป็นฉากที่นางเอกกำลังตามหาปริศนาที่จะสามารถแก้ไขคำสาปได้ โดยในฉบับของญี่ปุ่นนั้น เรโกะได้เดินทางไปทีเกาะ โอชิมะพร้อมกับบริวจิ เพื่อที่จะช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน แต่ในฉบับของอเมริกา รา เชลได้ไปที่เกาะโมเอสโกเพียงคนเดียว จากนั้น โนอาห์จึงตามมาช่วยทีหลัง ตลอดจนฉากต่างๆ ที่เรโกะไปตามหาข้อมูลเช่น ที่ห้องสมุด เป็นต้น เรโกะก็ไปด้วยกันกับบริวจิ แต่ในฉบับของอเมริกันนี้ น ราเชลทำทุกสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเองโดยปราศจากโนอาห์ ซึ่งนี้อาจกล่าวได้ว่า เนื่องจากในยุคหลังเป็นต้นมา ผู้หญิงชาวอเมริกันได้มีบทบาทในการเป็นผู้นำมากขึ้น ประกอบกับสามารถทำอะไรได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องรอพึ่งผู้ชายเพียงอย่างเดียว ในขณะที่ผู้หญิงญี่ปุ่นยังคงต้องพึ่งผู้ชายอยู่ ถึงแม้ว่าจะเข้าสู่ยุคสมัยที่บทบาทของชายหญิงเท่าเทียมกันแล้วก็ตาม

- ฉากจบของภาพยนตร์ ดำเนินเหมือนกันเกือบทั้งหมด แต่ที่ต่างกัน เพียงเล็กน้อยก็คือฉากที่ริวจิและเรโกะต้องช่วยกันตามหาศพของซาคาโกะและนำขึ้นมาจากบ่อ ในส่วนนี้ ทางฝั่งของญี่ปุ่น ได้ทำให้ฉากนี้มีความยืดเยื้อและกินเวลายาวนานมากกว่าของอเมริกา เนื่องจาก ต้องการให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการลุ้นและให้กำลังใจกับนางเอกและพระเอกของเรื่องว่าจะสามารถแก้คำสาปได้ทันเวลาหรือไม่ ซึ่งต่างจากของอเมริกาที่ใช้เวลากับฉากสำคัญนี้ได้กระชับกว่า จากความแตกต่างนี้ เกิดขึ้นอันเนื่องมาจาก ภาพยนตร์ญี่ปุ่นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างหนึ่งคือ ในฉากที่ดำเนินเรื่องไปตามปกติ มักจะไม่มีเสียงประกอบและดำเนินเรื่องไปเรื่อยๆ แต่ในฉากที่สีจะปรากฏตัวออกมานั้น จะมีบรรยากาศ และเสียงประกอบที่ตื่นเต้นน่ากลัว ทำให้ผู้ชมเกิดอาการตกใจ หลอน และเกิดความรู้สึกว่าทำทนายภายใต้จิตสำนึกของมนุษย์

2.ด้านตัวละคร

ตัวละครหลักๆ ของภาพยนตร์เรื่องนี้ มีอยู่สามตัวละคร ได้แก่ เรโกะ (ราเชล), ริวจิ (โนอาห์) และ โยอิจิ (เอเดน) สำหรับตัวละครหลักที่เป็นตัวดำเนินเรื่องอย่างเรโกะหรือราเชลนั้น ทั้งฉบับญี่ปุ่นและฉบับอเมริกัน ได้วางตัวละครให้มีลักษณะเหมือนกันทุกประการคือ เป็นผู้หญิงทันสมัย ที่ถึงแม้จะหย่าขาดจากสามีไปแล้ว ก็ยังสามารถทำงานหาเลี้ยงตัวเองและเลี้ยงลูกได้ นอกจากนั้น ยังเป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยชอบการสืบเสาะค้นหาตามลักษณะของอาชีพนักข่าว ไม่กลัวอันตรายที่จะเกิดขึ้น และกล้าเอาชีวิตไปเสี่ยง แต่สำหรับตัวละครอีกสองตัวอย่างริวจิ และ โยอิจินั้น ในฉบับของอเมริกาได้สร้างให้มีลักษณะนิสัยที่มีความแตกต่างออกไป

- ริวจิ หรือโนอาห์ในฉบับของอเมริกา มีลักษณะนิสัยที่มีความเจ็บขมขื่นน้อยกว่าริวจิ มีท่าทางที่ดูผ่อนคลายและยิ้มมากกว่าริวจิ โดยผู้ชมนั้น จะไม่สามารถหารอยยิ้มของริวจิได้เลยตลอดทั้งเรื่อง นอกจากนั้น ความแตกต่างที่สำคัญอีกหนึ่งอย่างคือ โนอาห์แสดงความรักต่ออดีตรรยาอย่างราเชลมากกว่า ถึงแม้ว่าจะหย่าร้างกันไปแล้ว แต่ก็ยังมีเชื้อใยที่ดีต่อกัน เช่น ในฉากที่โนอาห์แอบยืมลับหลังราเชลเมื่อรู้ว่าเธอเกิดอาการหึงหวงเมื่อผู้หญิงคนใหม่ของโนอาห์มาหาที่บ้าน หรือฉากที่โนอาห์และราเชลมองตากันในตอนที่กำลังอยู่ในภาวะลำบากและต้องการที่จะให้กำลังใจกันและกัน รวมไปถึงฉากท้ายเรื่องที่โนอาห์จูบหน้าผากราเชลเพื่อเป็นการปลอบใจว่าเรื่องทุกอย่างได้จบลงแล้ว ซึ่งทั้งหมดนี้ เป็นสิ่งที่หาไม่ได้เลยในริจ ฉบับของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งทุกสิ่งเหล่านี้ สามารถอธิบายได้ด้วยลักษณะนิสัยของชาวญี่ปุ่น ที่มีความเคร่งเครียดสูง กับรายละเอียดต่างๆ ในชีวิต ทำอะไรด้วยความตั้งใจและจริงจัง โดยเฉพาะผู้ชาย ชาวญี่ปุ่นที่ต้องรับหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัวอย่างสมบูรณ์แบบ ต้องทำงานนอกบ้านอย่างหนักเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว และยังคงรับหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัวยามที่อยู่ในบ้านอีกด้วย ด้วยเหตุนี้เราจึงได้เห็นผู้ชายชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่ที่มีใบหน้าเคร่งขม และอาจจะ ยิ้มน้อยไปบ้างด้วยความที่ต้องวางตนเป็นหัวหน้าครอบครัวให้ภรรยาและลูกๆ เกิดความรู้สึกขำเกรง

- โยอิจิ ในฉบับของญี่ปุ่นนั้น มีลักษณะนิสัยเหมือนเด็กทั่วไป แต่อาจจะมีความรู้สึกเหงาอยู่บ้างเนื่องจากต้องอยู่บ้านคนเดียวบ่อยครั้ง เนื่องจากแม่ไม่ค่อยมีเวลา ให้ แต่สำหรับเอเดนในฉบับของอเมริกานั้น ได้แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นเด็กที่ดูแปลกแยกจากเด็กทั่วไป เนื่องจากไม่ค่อยได้อยู่กับแม่เท่าที่ควร จึงแสดงออกด้วยการวาดรูปแปลกๆ หรือพูดอะไรที่เด็กทั่วไปจะไม่พูดถึงกัน เช่น พูดเรื่องความตาย หรือพูดถึงคนที่ตายไปแล้ว และทำตัวห่างเหินกับแม่ในบางครั้ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีเหตุผลมาจาก เด็กชาวอเมริกันจะมีความสนิทสนมและเป็นกันเองกับพ่อแม่มากกว่าเด็กเอเชีย และกล้าที่แสดงออกถึงความก้าวร้าวหรือพฤติกรรมที่ไม่สมควรที่จะทำกับพ่อแม่มากกว่า เนื่องจากเด็กชาวเอเชียนั้นได้รับการสั่งสอนมาว่า พ่อแม่คือผู้ที่สมควรแก่การเคารพ ไม่สามารถที่จะก้าวก่ายจนเกินไปได้

นอกจากนั้น ในฉบับของอเมริกา ยังทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก คือโนอาห์และเอเดน ออกมาดีกว่าความสัมพันธ์ระหว่างริวจิและ โยอิจิ ถึงแม้ว่าในช่วงแรกๆ โนอาห์และเอเดนจะไม่มี

ปฏิสัมพันธ์อะไรกันเลย แต่ในช่วงกลางเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกคู่นี้ก็ค่อยๆ ดีขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้จากในฉากที่ โนอาห์นั่งคุยกับเอเดนที่กำลังวาดรูปอยู่ในรถ โนอาห์ตัดสินใจที่จะเล่าเรื่องทุกอย่างระหว่างเขาและราเชลให้เอเดนฟัง และยังขอให้เอเดนมอบรูปภาพนั้นให้กับราเชลอีกด้วย แต่ในริง ฌับ บัญีปุ่บ จะไม่มีฉากที่โยอิจและริวจิกุยกันให้เห็นตลอดทั้งเรื่อง อันเนื่องมาจากสภาพสังคมญี่ปุ่นในยุคนั้น เป็นช่วงที่ญี่ปุ่นกำลังพยายามฟื้นตัวหลังจากเปิดประเทศ ประชากรต่างก็มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมาก คนได้รับการศึกษาสูงขึ้น ผู้หญิงมีบทบาทเท่าเทียมกับผู้ชายและออกไปทำงานนอกบ้านมากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันความเจริญเหล่านี้ก็ต้องแลกมาด้วยการที่สมาชิกในครอบครัว ต้องห่างกันมากขึ้น เพราะต่างคนก็ ต่างไม่มีเวลา ต้องแยกย้ายกันไปทำตามหน้าที่ของตัวเอง ผู้เป็นพ่อจะต้องออกไปทำงานนอกบ้านตั้งแต่เช้าจนกระทั่งดึกดื่น และมอบหน้าที่ในการเลี้ยงดูลูกให้ภรรยาเป็นผู้จัดการทั้งหมด พ่อกับลูกจึงไม่ค่อยมีเวลาได้เจอกัน การจะเจอกันในแต่ละครั้งนั้น ก็ต่อเมื่อมีเหตุจำเป็นให้ต้องพูดคุยกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น ในคราวที่ลูกทำอะไรผิดแล้วพ่อจำเป็นที่จะต้องตักเตือนลูก เพราะถึงแม้ว่าไม่ค่อยมีเวลาได้เจอกันนั้น แต่หน้าที่ๆ สำคัญของพ่อก็คือ คอยควบคุมกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของลูก ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ภาพลักษณ์ของพ่อสำหรับสายตาของลูกๆ ชาวญี่ปุ่นจะไม่ค่อยเป็นกันเองเท่าใดนัก ถึงขนาดมีสุภาษิตโบราณของญี่ปุ่นที่ว่า สามสิ่งของเด็กญี่ปุ่นกลัวที่สุด คือ แผ่นดินไหว พายุไต้ฝุ่น และพ่อ

- ตัวละครผี ในฉบับอเมริกันนั้นได้สร้างให้มีความแตกต่างไปจากซาคาโกะในฉบับของญี่ปุ่น โดยซาคาโกะ จะเป็นตัวละครผีที่เป็นหญิงสาวสวย และถูกข่มขืนแล้วฆ่าตายด้วยการโยนศพลงไปในบ่อ จึงได้เกิดความเคียดแค้นและสาปแช่งไว้จน เกิดเป็นคำสาปมรณะ เนื่องจากซาคาโกะคือผู้ที่มีพลังจิตใจ สามารถฆ่าใครให้ตายได้เพียงแค่ความคิด แต่สำหรับซามาร่า ในฉบับของอเมริกันนั้น คือเด็กผู้หญิงที่ถูกแม่เลี้ยงผู้เป็นโรคประสาทฆ่าตาย ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพลังจิตเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้เนื่องจากสหรัฐอเมริกาไม่ได้ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องลึกลับที่วิทยาศาสตร์พิสูจน์ไม่ได้ จึงได้ตัดเนื้อหาส่วนนี้ออกไปทั้งหมด

3.ด้านฉากสถานที่

สำหรับสถานที่ๆ ใช้เป็นฉากที่ปรากฏในเรื่องนั้น โดยรวมแล้วก็เหมือนกันเกือบจะทุกประการ จะมีแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ในฉากสำคัญที่นางเอกของเรื่องเดินทางไปตามหาผู้หญิงที่ปรากฏในวิดีโอที่เกาะ ณ ต่างจังหวัดแห่งหนึ่ง

- ในฉากที่เรโกะเดินทางไปยังเกาะโอชิมะกับริวจินั้น ริง ฌับ บัญีปุ่บ ไม่ได้ใส่รายละเอียดอะไรลงไปในส่วนที่นี้มากนัก ทำให้ผู้ชมเห็นเพียงแค่ว่า เกาะโอชิมะ เป็นเพียงเกาะธรรมดาเกาะหนึ่ง มีทะเลที่ดูเงียบเหงา และโรงแรมเก่าๆ ประกอบอยู่ โดยที่ริวจิกุและเรโกะใช้เวลาอยู่ที่เกาะแห่งนี้เพียงแค่สองวัน แล้ววันรุ่งขึ้นก็ออกเดินทางไปยัง Izu Pacific Land ทันที

- แต่สำหรับเกาะโมเอสโก ที่ปรากฏในริง ฌับ บัญีปุ่บ นั้น ได้มีการใส่รายละเอียดลงไปมากขึ้น

มีการเพิ่มเติมเนื้อเรื่องเข้าไปมากกว่าในส่วนของผู้ปู่ โดยส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาเริ่มต้นตั้งแต่ ฉากที่ ราเชลกำลังอยู่บนเรือ และได้เจอกับเหตุการณ์ที่ม้าคลุ้มคลั่ง ตัวหนึ่งหนีออกมาจากกรงและกระโดดลง ไปในทะเล จากนั้นก็ไปยังบ้านมอร์แกน และโรงพยาบาลเพื่อค้นหาเบาะแสเกี่ยวกับแอนนา ซึ่งใน ส่วนนี้ ริง ฉบับญี่ปุ่น ไม่มีทั้งหมด

ซึ่งในความแตกต่างนี้ สามารถอธิบายได้จากลักษณะการสร้างภาพยนตร์ของอเมริกา ที่มักจะ ต้องการให้ทุกอย่างออกมาสมจริง มีเหตุผลรองรับ และมีที่มาที่ไปชัดเจน ต่างจากภาพยนตร์ญี่ปุ่น ที่จะเน้นการสร้างอารมณ์ และสร้างจินตนาการให้ผู้ชมได้นำไปคิดต่อเอง

สรุป

เมื่อดูจากตารางเปรียบเทียบเนื้อเรื่องของภาพยนตร์แต่ละฉาก ระหว่างแบบฉบับของประเทศ ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาแล้ว จะเห็นได้ว่า เนื้อเรื่องส่วนใหญ่เน้นดำเนินไปในแนวทางเดียวกัน บาง ฉากเหมือนกันทุกอย่าง แต่ก็มีอีกหลายที่มีความแตกต่าง โดยในความแตกต่างนี้ ผู้วิจัยได้หยิบยก บริบททางสังคมของทั้งสองประเทศ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สร้างภาพยนตร์ มาเป็นปัจจัยในการ พิจารณาถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้น

โดยรวมแล้วอาจพิจารณาได้ว่า ปัจจัยทางสังคมที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ทั้งสองแบบฉบับมีความ เหมือนกันคือ ปัจจัยในด้านของครอบครัว โดยในภาพยนตร์นั้น จะปรากฏเรื่องการหย่าร้าง นางเอก และพระเอกของเรื่อง อยู่ในภาวะหย่าร้างและแยกกันอยู่เหมือนกัน ส่วนในด้านบทบาทของการทำ หน้าที่แม่ จะพบว่า นางเอกของเรื่อง ทำหน้าที่เลี้ยงลูกไปด้วยและทำงานไปด้วยเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังพยายามผลักดันให้ผู้ชมได้เห็นถึงบทบาทของการเป็นผู้หญิงเก่งและมีความสามารถในการสืบเบาะแสเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยความแข็งแกร่งและวิริยะอุตสาหะ เนื่องจากบริบททางสังคมที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศญี่ปุ่น (1999) และสหรัฐอเมริกา (2001) นั้นเป็นช่วง ที่ผู้หญิงมีบทบาทในภาคสังคมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก และสามารถใช้ชีวิตเป็นผู้นำครอบครัวได้ ถึงแม้ว่าจะปราศจากสามี

ส่วนในด้านของความแตกต่างนั้น จะปรากฏขึ้นในรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างอดีต สามีและภรรยาที่แสดงต่อกัน โดยในฉบับของประเทศญี่ปุ่นนั้น จะเห็นได้ว่า หลังจากที่หย่าร้างกันไป ความสัมพันธ์ของคนทั้งคู่ ก็เหมือนคนทั่วไป ไม่ได้มีความสนิทสนมกันมากนัก จะเจอกันก็ต่อเมื่อมี เรื่องราวสำคัญเกิดขึ้นเท่านั้น แต่สำหรับความสัมพันธ์ของราเชลและ โนอาห์ในภาพยนตร์ริง ฉบับ อเมริกานั้น ดูจะมีเชื้อโอบิในความสัมพันธ์มากกว่า และยังแสดงออกถึงความ รักต่อกันมากกว่าในฉบับ ของประเทศญี่ปุ่น

นอกจากนั้น ความแตกต่างที่เกิดขึ้น ยังปรากฏออกมาจากตัวละคร “ลูก” โดยโอบิอิ ของญี่ปุ่น นั้น จะดูมีความเป็นเด็กที่มีลักษณะเหมือนเด็กทั่วไป และมีความสัมพันธ์กับแม่ที่ดีกว่า เอเดน จาก ฉบับอเมริกา แต่ในขณะเดียวกัน เอเดน ก็มีความสัมพันธ์ต่อพ่อที่ดีกว่า โอบิอิ ซึ่งตรงจุดนี้ เกิดจาก

ลักษณะของชาวญี่ปุ่น ที่พ่อและลูกนั้นมักจะไม่ค่อยสนิทกัน แต่จะสนิทกับแม่มากกว่า เนื่องจากแม่เป็นผู้ที่มีบทบาทในการเลี้ยงดูลูกมากกว่าผู้เป็นพ่อ

ความแตกต่างอีกด้านที่สำคัญคือ ในคำ นของ “ผี” ที่ปรากฏในภาพยนตร์ คือ ซามูไร จากฉบับอเมริกันนั้น จะมีการกล่าวถึงที่มาที่ไปมากกว่าฉบับของประเทศญี่ปุ่น ทำให้ซามูไรคูมีเหตุผลที่จะออกมาแก้แค้นมากกว่า แต่ในแบบฉบับของประเทศญี่ปุ่นนั้น ถึงแม้ว่าในด้านฉบับที่เป็นหนังสือได้กล่าวถึงที่มาที่ไปและสาเหตุความแค้นของซาดาโกะ ไว้อย่างละเอียด แต่ในภาพยนตร์ได้ข้ามขั้นตอนนั้นไปพอสมควร ทำให้ผู้ที่ชมภาพยนตร์เป็นครั้งแรกและไม่เคยอ่านหนังสือมาก่อน อาจจะไม่ค่อยเข้าใจนัก

ทั้งหมดนี้ จึงเป็นความเหมือนและความแตกต่างทั้งหมด ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษามาแล้ว ตลอดจนหาข้อมูลประกอบต่างๆ เพื่อนำมาเป็นปัจจัยในการยืนยันทฤษฎีทั้งหมดนี้ได้

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาไทย

กัจจกร หลุยยะพงศ์, สมสุข หินวิมาร. หลอน รัก สับสนในหนังไทย. กรุงเทพมหานคร : ศยาม, 2552.

ดำรงค์ ฐานดี. สังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2549.

ทามาร่า เค. แฮเวิน. การสร้างอเมริกา สังคมและวัฒนธรรมของสหรัฐ. กรุงเทพมหานคร : ดวงกมล, 2537.

ปราณี จงสุจริตธรรม. กระจกส่องญี่ปุ่น. กรุงเทพมหานคร : ภาษาและวัฒนธรรม (ไทย-ญี่ปุ่น), 2544.

มณฑา พิมพ์ทอง. ปัญหาของสตรีญี่ปุ่น: ภาพสะท้อนจากวรรณกรรมหลังสงครามโลกครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

มาลินี แก้วเนตร. แลหนังลอดเว่นผ่านวรรณกรรม. กรุงเทพมหานคร : ศยาม, 2545.

ริชาร์ด เอ็ม ฟ็อกซ์, แต่ง. โนริ พิสุทธนารักษ์, แปล. อารยธรรมอเมริกัน. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2516.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ครอบครัวญี่ปุ่น. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2531.

อะมิโกะ โอะชิซะอิ(บรรณาธิการ). วิถีครอบครัวชาวเอเชียในศตวรรษที่ 21, แปลโดยวเรศม์ สุวรรณระดา และคณะ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

บทความจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

กมล แสงทองศรีกมล. คนญี่ปุ่นเขาเลี้ยงลูกกันอย่างไร[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2555

เข้าถึงจาก <http://www.japankiku.com/tour/nihonnokodomo.htm>

เทพบุตรตะบะแตก!! The Ring (2002) เดอะริง คำสาปมรณะ[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 28 กรกฎาคม

2555 เข้าถึงจาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=10000tip&month=07-2007&date=21&group=16&gblog=58>

A.Xuan. หลอนไม่รู้จบ กับความสยองแบบ เอเชียัน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 28 กรกฎาคม 2555

เข้าถึงจาก http://news.sanook.com/lifestyle/lifestyle_106641.php

Bm_griffith. รีวิว **The Ring** คำสาปมรณะ[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 6 กรกฎาคม 2555

เข้าถึงจาก <http://www.siamdvd.net/showthread.php?t=692>

HenG. **The Ring** คำสาปมรณะ[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 6 กรกฎาคม 2555 เข้าถึงจาก

<http://thaimisc.pukpik.com/freewebboard/php/vreply.php?user=hmovies&topic=56>

Lifestyle Update : Asian Movie Invasion [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 16 กรกฎาคม 2555

เข้าถึงจาก http://www.marketeer.co.th/inside_detail.php?inside_id=3342

Midnight. ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์สยองขวัญ[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2556

เข้าถึงจาก <http://www.mediaartsdesign.org/cms/data/upimages/4740565ch2.pdf>

Pong^๓laruku. มงบบทบาทของผู้หญิงญี่ปุ่นผ่านทางภาพยนตร์[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 22

พฤษภาคม 2555 เข้าถึงจาก

www.bloggang.com/viewdiary.php?id=pongpongu&month=10-2009&date=10&group=2&gbog=46

Varitlim. ยุคหลังวิกฤติ จุดเปลี่ยนของผู้ญี่ปุ่น[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 18 กันยายน 2555

เข้าถึงจาก <http://mblog.manager.co.th/varitlim/Tokyo-Diary-10/>

งานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพยนตร์เอเชีย

ฉากร ศรีสนธิยากุล. 2553. บริบททางภาพยนตร์กับการนำมาสร้างใหม่. สารนิพนธ์อักษรศาสตร

บัณฑิตเอเชียศึกษา มหาลัทธิวิทยาลัยศิลปากร.

ฐิติมา วังตาล. 2552. อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ญี่ปุ่น. สารนิพนธ์อักษรศาสตรบัณฑิต

เอเชียศึกษา มหาลัทธิวิทยาลัยศิลปากร.